

An Effect of Teaching and Learning based on Work-integrated Learning and Multidisciplinary Instruction in Digital Marketing and Emerging Technologies Subject

Supattana Sukrat^{1*} and Atchara Leeraphong¹

Received: August 3, 2022 **Revised:** September 8, 2022 **Accepted:** September 12, 2022

Abstract

For having the skills, knowledge, and quality that meets the requirements of the labor market, the development of learners in higher education is an important mission that every educational institution has to pay more attention. Therefore, this research aims to 1) develop learning process based on work-integrated learning and multidisciplinary instruction 2) explore learning effects to develop students' competency of conducting work-integrated learning and multidisciplinary instruction, and 3) study the satisfaction of learners with the work-integrated learning and multidisciplinary instruction. This study applied action research for conducting research and used experiential learning as a guideline for learning management. The mixed methods approach was the research methodology. Data was collected from semi-structured interviews for qualitative research and questionnaires for quantitative research. Qualitative data was analyzed by content analysis whilst quantitative data was analyzed with mean and standard deviation. The results showed that WIL and multidisciplinary instruction help learners to enhance their competency in terms of knowledge, digital marketing skills, and employability skills. Furthermore, WIL and multidisciplinary instruction through experiential learning is an appropriate method for learning management to develop the learners' competency in subjects that focus on enabling learners to learn from their own practical experience in a real-world situation.

Keyword: Learner Competency; Work-integrated Learning; Digital Marketing; Experiential Learning; Multidisciplinary Instruction

¹ Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus

* Corresponding author e-mail: supattana.s@psu.ac.th

This article was presented at The 10th PSU Education Conference on 16 June 2022 by Prince of Songkla University.

ผลการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการในรายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัย

สุพัฒนนา สุรัตน์¹ และ อัจฉรา หลีระพงา¹

รับบทความ: 3 สิงหาคม 2565 แก้ไขบทความ: 8 กันยายน 2565 รับผิดชอบ: 12 กันยายน 2565

บทคัดย่อ

การพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาให้มีทักษะ ความรู้ และคุณภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเป็นพันธกิจสำคัญที่ทุกสถาบันการศึกษาต่างให้ความสำคัญ เพื่อการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ 2) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการต่อการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในการดำเนินการวิจัย และใช้การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ใช้การวิจัยแบบผสานวิธีโดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการดังกล่าวช่วยเสริมสร้างสมรรถนะให้กับผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะด้านการตลาดดิจิทัล และทักษะในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการผ่านการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เป็นวิธีการที่เหมาะสมในการนำมาใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนในรายวิชาชีพของหลักสูตรซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของตนเองผ่านการฝึกปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้เรียน; การเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน; การตลาดดิจิทัล; การเรียนรู้จากประสบการณ์; การบูรณาการแบบสหวิทยาการ

¹ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

* Corresponding author e-mail: supattana.s@psu.ac.th

บทความเรื่องนี้ได้ผ่านการนำเสนอในงานประชุมวิชาการ The 10th PSU Education Conference เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2565 จัดโดย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรที่รายงานประจำปี 2564 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มว่างานเพิ่มสูงขึ้น (National Statistical Office, 2021) อันสืบเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวทำให้การจ้างงานลดลง ขณะที่จำนวนผู้จบการศึกษาเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีการแข่งขันในตลาดแรงงานสูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น การพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาให้มีทักษะ ความรู้ และคุณภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานจึงเป็นพันธกิจสำคัญที่ผู้สอนในทุกสถาบันการศึกษาต่างให้ความสำคัญ เพื่อการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน อันเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรและประเทศต่อไป

การพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการของประเทศนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาครัฐ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาที่ช่วยบ่มเพาะผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์ผ่านสถานการณ์จริงในรูปแบบของการบูรณาการเรียนกับการทำงาน (Work-integrated Learning: WIL) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ ได้ฝึกทักษะการทำงาน และทักษะเฉพาะวิชาชีพจากการทำงานในสถานประกอบการก่อนสำเร็จการศึกษา (Office of the Education Council, 2009) และเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อพัฒนาภาคธุรกิจให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสม สามารถบริหารจัดการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ต่อยอดเป็นฐานความรู้ทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแนวคิดริเริ่มในการเป็นผู้ประกอบการใหม่ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงาน มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ดังนั้น แนวทางการจัดการศึกษาควรถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการและการแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น โดยผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ พร้อมกับปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและจริยธรรมอันดีงามให้กับผู้เรียน (Office of the National Education Commission, 2003)

รายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัย เป็นรายวิชาชีพบังคับของนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 3 ผู้สอนจึงนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการมาประยุกต์ใช้ในรายวิชา ด้วยการนำเนื้อหาจากหลายวิชามาเชื่อมโยงกันเพื่อจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชา แต่มีการทำโครงงานร่วมกันเพื่อเชื่อมโยงความรู้จากแต่ละวิชาเข้าด้วยกัน โดยใช้การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ผ่านการทำตลาดออนไลน์ให้กับผู้ประกอบการในจังหวัดตรังและจังหวัดใกล้เคียง จำนวน

4 ราย ประกอบด้วย ธุรกิจจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น สินค้าจากผ้าทอมือ ธุรกิจโรงแรม และบริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์ จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน มีแรงจูงใจในการเรียน นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น (Saksittanupab, 2017; Wichadee, 2011) อีกทั้งช่วยเพิ่มทักษะการทำงานเป็นทีมให้กับผู้เรียนอีกด้วย (Seaupoommee & Petchkong, 2021) ดังนั้น งานวิจัยนี้ต้องการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนและผลของการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการต่อการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา รวมถึงศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการดังกล่าวในรายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัยต่อการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อนำผลวิจัยมาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ รายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัย
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการต่อการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาตามผลการเรียนรู้ระดับรายวิชา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy)

Bloom, Engelhart, Furst, Hill, and Krathwohl (1956) ได้จำแนกการเรียนรู้ของมนุษย์ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความสามารถในการคิด 2) ด้านจิตพิสัย เกี่ยวข้องกับจิตใจ ค่านิยม ความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และความสนใจ และ 3) ด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างคล่องแคล่วและชำนาญ โดยมีการจำแนกระดับความสามารถในแต่ละด้านจากระดับต่ำสุดไปสู่ระดับสูงสุด ซึ่งต่อมาถูกปรับปรุงเพิ่มเติมโดย Anderson et al. (2001) เพื่อให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเปลี่ยนชื่อของแต่ละหมวดหมู่จากคำนามเป็นคำกริยาเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของกระบวนการคิด โดยทฤษฎีดังกล่าวถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างกว้างขวางเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย (Halawi, McCarthy, & Pires, 2009; Kastberg, 2003; Zorluoglu & Güven, 2020)

2. การจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน

การจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน เป็นการเชื่อมโยงการศึกษาในสถาบันการศึกษา กับการทำงานในสถานประกอบการเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์การทำงานในสภาพจริง โดยแนวทางการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานในระดับอุดมศึกษา แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1) จัดเป็นระบบการเรียนการสอนทั้งหลักสูตร ประกอบด้วย การเรียนสลับกับการทำงาน (Sandwich Course) สหกิจศึกษา (Cooperative Education) และหลักสูตรร่วมมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรม (Joint Industry University Course) 2) จัดเป็นรายวิชา ประกอบด้วย สหกิจศึกษา การปฏิบัติงานภาคสนาม (Fieldwork) การบรรจุให้ทำงานหรือการฝึกเฉพาะตำแหน่ง (Placement or Practicum) พนักงานฝึกหัดใหม่หรือพนักงานฝึกงาน (New Traineeship or Apprenticeship) และการฝึกปฏิบัติจริง ภายหลังสำเร็จการเรียนรู้ (Post-course Internship) 3) จัดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกอยู่ในรายวิชา ประกอบด้วย การกำหนดประสบการณ์ก่อนการศึกษา (Pre-course Experience) การปฏิบัติงานภาคสนาม การฝึกงานที่เน้นการเรียนรู้หรือการติดตามพฤติกรรมการทำงาน (Cognitive Apprenticeship or Job Shadowing) (Upper Southern Cooperative Education Network [USCEN], 2018) โดยเครื่องมือการจัดการเรียนรู้ที่นิยมนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหา (Problem-based Learning) การเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ (Project-based Learning) การเรียนรู้ด้วยการทำวิจัย (Research-based Learning) การเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) การเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน (Work-based Learning) การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมรรถนะเป็นฐาน (Competency-based Learning) (USCEN, 2018)

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction)

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการสอนที่เชื่อมโยงวิชาหนึ่งเข้ากับวิชาอื่น ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เข้าใจและเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวให้สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต ความรู้ และประสบการณ์ ทำให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้ในชีวิตจริง (Ministry of Education, 2007) การจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการแบบสหวิทยาการ เป็นการสอนโดยนำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนสอนวิชาต่างกัน แต่มุ่งสอนหัวเรื่องหรือปัญหาเดียวกัน โดยต่างคนต่างแยกกันสอนเป็นส่วนใหญ่ แต่มีการมอบหมายงานหรือโครงการร่วมกันเพื่อเชื่อมโยงสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (Ministry of Education, 2001) โดยผู้สอนทุกคนมีการวางแผนร่วมกัน เพื่อระบุหัวเรื่องในการสอน การวางแผนการสร้างโครงการร่วมกันหรือกำหนดงานที่จะมอบหมายให้ผู้เรียนทำร่วมกัน และแบ่งงานของโครงการออกมาให้นักศึกษาปฏิบัติในแต่ละรายวิชา (Udom, 2005)

4. สมรรถนะของผู้เรียนตามหลักสูตรบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านสมรรถนะสูงขึ้น (Yawai, Vongchavalitkul, & Chotipurk, 2018) ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เช่น งานวิจัยของ (Chaiyasain, 2017) พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการควบคู่การทำงานช่วยให้ผู้เรียน

บูรณาการองค์ความรู้เชิงวิชาการจากรายวิชาต่าง ๆ มาใช้วางแผนการดำเนินงานโครงการ แสดงศักยภาพด้านการทำงานเป็นทีม และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอีกด้วย (Kramer & Usher, 2011)

5. การเรียนรู้จากประสบการณ์

ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) ถูกพัฒนาโดย Kolb (1984) เพื่ออธิบายกระบวนการสร้างความรู้ของบุคคล โดยการปรับเปลี่ยนประสบการณ์อย่างต่อเนื่องผ่านการสังเกต การสะท้อนคิด และสรุปความคิดรวบยอดจนได้เป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เชื่อมต่อเป็นวงจรต่อเนื่องกัน มีรายละเอียดดังนี้

1) การเรียนรู้ของผู้เรียนเริ่มต้นจากการสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experience) เน้นให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้จากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ (Feeling) จากการลงมือทำกิจกรรมและเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงของตนเอง

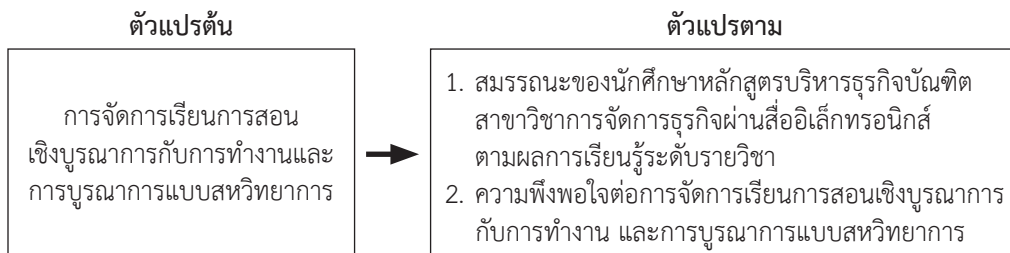
2) การสะท้อนคิดจากการสังเกต (Reflective Observation) เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการสังเกต (Watching) โดยให้ผู้เรียนได้คิดไตร่ตรอง ทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ผ่านการสังเกต และสะท้อนคิดจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม

3) การสร้างแนวคิดที่เป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization) เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด (Thinking) เพื่อนำผลที่ได้จากการสะท้อนคิดมาสร้างเป็นแนวคิดหรือองค์ความรู้ของตนเอง

4) การทดลองปฏิบัติ (Active Experimentation) เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ (Doing) โดยนำองค์ความรู้ที่ได้ไปทดลองใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

หลักคิดสำคัญของการเรียนรู้จากประสบการณ์ คือ การเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์อันเกิดจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียนจนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ โดยการสังเคราะห์ความรู้ผ่านการพูดหรือการเขียนของผู้เรียน การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนจะช่วยให้เกิดการขยายขององค์ความรู้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น (Pattaragorranan, 2017)

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการประเมินสมรรถนะของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ และใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักของงานวิจัยนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรการจัดการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 948-358 การตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัย ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้น 12 คน

2. วิธีการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจากการทบทวนวรรณกรรม (Ministry of Education, 2007) โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การเตรียมการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดเรื่องที่จะสอน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสำหรับการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ และวางแผนการสอน
- 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย การนำเข้าสู่บทเรียน การเลือกกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการตามผลการเรียนรู้ระดับรายวิชาต่อการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง และให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินสมรรถนะของตนเองหลังการเรียนรู้จากระบบการทวนสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับรายวิชา ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์

3. การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- 1) แบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดกรอบคำถามในการสัมภาษณ์ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชา และทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom et al. (1956) โดยลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง

2) แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรู้และทักษะด้านการตลาดดิจิทัลก่อนและหลังเรียน (2) ด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ (3) ด้านการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา และ (4) ด้านประโยชน์ของการเรียนแบบบูรณาการแบบสหวิทยาการ รวม 20 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ 1 คือ พึงพอใจน้อยที่สุด จนถึง 5 คือ พึงพอใจมากที่สุด อย่างไรก็ตาม แบบสอบถามดังกล่าวไม่ได้ผ่านการประเมินคุณภาพของเครื่องมือทั้งด้านความเที่ยงของเครื่องมือและความตรงตามเนื้อหา ในการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามโดยนำข้อคำถามที่ได้รวบรวมจากงานวิจัยที่ผ่านมา (Learthirunsap, Chiuphae, & Sriphanason, 2021; Sawasdichot, Intharakasem, & Sinthusiri, 2015) โดยพบว่าการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ ส่วนใหญ่วัดความพึงพอใจด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานจริง โอกาสในการทำงานเป็นทีม การได้แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น การค้นคว้าด้วยตนเอง การมีอิสระในการคิดและแสดงออก การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นต้น จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบอีกครั้งโดยผู้สอนและผู้ร่วมสอน

4. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักด้วยวิธีการบันทึกและสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ตั้งแต่การลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ การวางแผนการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานตลอดภาคการศึกษา การทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม และการนำเสนอผลงานตั้งแต่เริ่มต้นจนการดำเนินงานเสร็จสิ้น และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้างเป็นรายบุคคลกับนักศึกษาทุกคน โดยระหว่างการสัมภาษณ์ใช้การบันทึกวิดีโอผ่านระบบประชุมทางไกลด้วยโปรแกรม Zoom เพื่อให้ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ครบถ้วน โดยสัมภาษณ์ถึงการประยุกต์ใช้ความรู้กับการทำโครงการ ทักษะ ประสบการณ์ และองค์ความรู้ด้านการตลาดดิจิทัลที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนในรายวิชา รวมถึงประเด็นที่ต้องการให้อาจารย์ผู้สอนปรับปรุงเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ รวบรวมข้อมูลโดยให้นักศึกษาเข้าร่วมตอบแบบสอบถามหลังเรียนคาบสุดท้ายของรายวิชาเพื่อเก็บรวบรวมความพึงพอใจต่อผลการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปประเด็นโดยการวิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนตามวัตถุประสงค์และกรอบการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยมีผู้ร่วมวิจัยช่วยเก็บข้อมูล และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามร่วมด้วย เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ (Podhisita, 2019)

การวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการแปลผลค่าเฉลี่ยทางสถิติใช้การคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นเท่ากับ 0.8 ดังนั้นการแปลผลความพึงพอใจของแบบสอบถาม เป็นดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.41 - 4.20	มีระดับความพึงพอใจมาก
2.61 - 3.40	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.81 - 2.60	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.80	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ

รายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัยมีการกำหนดผลการเรียนรู้ระดับรายวิชาที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) ผู้เรียนสามารถวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดดิจิทัลให้เหมาะสมกับรูปแบบของธุรกิจได้ และ 2) ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือทางการตลาดดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ทางการตลาดได้ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียนตลอดระยะเวลา 15 สัปดาห์ โดยมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน ในรูปแบบของการเรียนสลับกับการทำงานแบบบาง (Thin Sandwich Course) และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ ดังภาพที่ 2 และภาพที่ 3 ถึง 5 เป็นประมวลภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1) การวางแผนการดำเนินงาน เป็นการวางแผนการดำเนินงานร่วมกันของผู้สอนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอน โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบในแต่ละรายวิชาประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนการสอน กำหนดขอบเขตงาน กรอบระยะเวลาการทำงาน และการวัดผลของแต่ละรายวิชา โดยรายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัย มีการบูรณาการร่วมกับ 2 รายวิชา ได้แก่ รายวิชา 948-354 การจัดการเนื้อหาและสื่อโฆษณาออนไลน์ โดยนำความรู้มาใช้ในการออกแบบและพัฒนาเนื้อหาทางการตลาดดิจิทัลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการตลาดและกลุ่มเป้าหมาย และรายวิชา 946-359 การวิเคราะห์และออกแบบระบบ โดยใช้ความรู้เพื่อเก็บรวบรวมความต้องการด้านการตลาดดิจิทัลจากผู้ประกอบการ

2) การดำเนินการ เป็นขั้นตอนการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ โดยผู้วิจัยให้ความรู้ด้านการตลาดดิจิทัล การเขียนแผนการตลาด การวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด และการวิเคราะห์ผลทางการตลาดแก่ผู้เรียน โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน วางแผนการดำเนินงานตามกรอบเวลา กำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 3 คน จากนั้นแต่ละกลุ่มเลือกธุรกิจที่สนใจ 1 กิจกรรมเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินธุรกิจ เก็บรวบรวมความต้องการด้านการตลาดดิจิทัลจากผู้ประกอบการ และศึกษาสินค้าหรือบริการของธุรกิจ จัดให้มีการประชุมเพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ

ขอบในการปฏิบัติงาน มอบหมายให้แต่ละกลุ่มค้นคว้าข้อมูลตัวอย่างการทำการตลาดดิจิทัลจากธุรกิจที่คล้ายคลึงกัน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และวิพากษ์ร่วมกันภายในกลุ่มเพื่อกำหนดแผนการตลาด แผนการปฏิบัติงาน และดำเนินงานตามแผนที่วางไว้

ก่อน การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	ระหว่าง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	หลัง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
เตรียมความพร้อม (ตัวป้อน)	เรียนสลับกับทำงาน (กระบวนการ)	ประเมินสมรรถนะและคุณลักษณะ ของผู้เรียน (ผลผลิต)
ผู้สอนและสถานศึกษา » เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ ได้แก่ งบประมาณ วิธีการจัดการเรียนการสอน ทรัพยากร » เตรียมความพร้อมผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน » เตรียมความพร้อมผู้เรียน ได้แก่ การประชุมเพื่อชี้แจงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การจัดกลุ่ม การเลือกสถานประกอบการ » เตรียมสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ในบริบทของการทำงาน ได้แก่ การลงพื้นที่และประชุมร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการ	การดำเนินงานในสภาพจริง » ผู้เรียนเรียนรู้ทฤษฎีในชั้นเรียน » ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ด้านการตลาดดิจิทัลในสภาพจริง » ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ในชั้นเรียนจากหลายวิชามาสู่การปฏิบัติ » ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงของตนเองจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และจากการแก้ปัญหาจากการทำงาน » ผู้เรียนปฏิบัติงานได้ตามแผนงานและเป้าหมายที่วางไว้ » ผู้เรียนสะท้อนคิดผลการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอนทุกสัปดาห์ » ผู้เรียนและผู้สอน ประชุมร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อรายงานผลการดำเนินงาน รับฟังข้อมูลสะท้อนกลับเป็นระยะ และหารือเพื่อปรับแผนการดำเนินงาน	ผู้สอนและสถานศึกษา » ผู้สอนประเมินสมรรถนะของผู้เรียนตามผลการเรียนรู้ของรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรทั้งระหว่างและหลังเรียน » ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงการ และสะท้อนกลับเชิงวิพากษ์จากประสบการณ์ที่ได้รับ » ผู้เรียนถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการตลาดดิจิทัล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้ประกอบการ » ผู้เรียนมีสมรรถนะสำคัญ และมีความพร้อมในการทำงานด้านการตลาดดิจิทัล
ประเมินผลเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (ข้อมูลป้อนกลับ) ประเมินผลการดำเนินงาน (ตัวป้อน กระบวนการ และผลผลิต) และปรับปรุงสภาพจริง		
กำกับ ดูแล และติดตามผล (กลไกการควบคุม)		
สนับสนุนการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้าและผลลัพธ์ของงาน ติดตามผลการเรียนรู้ สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้ประกอบการ		

ภาพที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ

3) การประเมินผล เป็นขั้นตอนการประเมินผลทั้งระหว่างและหลังทำโครงการ มีรายละเอียดดังนี้

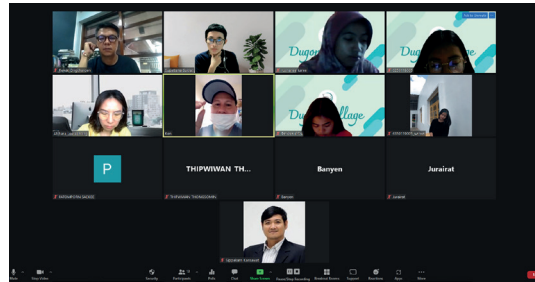
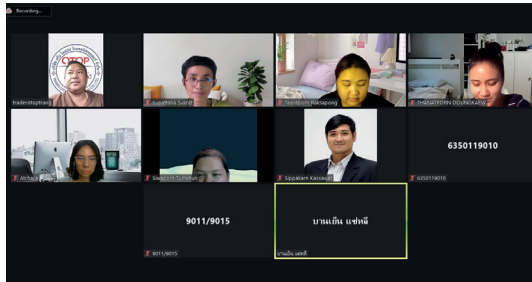
1. ผู้วิจัยประเมินผลระหว่างการดำเนินงาน โดย (1) ประเมินจากการนำเสนอความก้าวหน้าของงานในทุกสัปดาห์ เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน รับฟังปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน ประเมินความก้าวหน้าของงาน และให้เพื่อนร่วมชั้นแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะต่อผลงานในแต่ละสัปดาห์ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการดำเนินงานของแต่ละกลุ่มร่วมกันในชั้นเรียน (2) ประเมินผลจากการสังเกตการ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของผู้เรียน ผลจากการปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของเพื่อนร่วมชั้นและอาจารย์ผู้สอน และ (3) ประเมินผลจากการประชุมร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อรายงานผลการดำเนินงาน การปรับปรุงแผนงาน และรับฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ประกอบการ

2. ผู้วิจัยประเมินผลหลังการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจากผลงานตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน วัดผลจากเป้าหมายทางการตลาดที่นักศึกษากำหนดไว้ในแผนการตลาด คุณภาพของผลงาน คุณภาพรายงาน ผลการประเมินการดำเนินงานจากผู้ประกอบการ และผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา

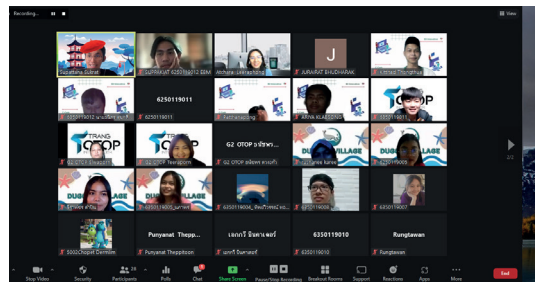
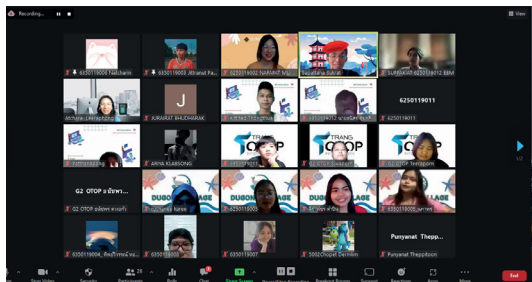
4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนรายงานสรุปผลการดำเนินงาน องค์ความรู้ด้านการตลาดดิจิทัลและประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับ จัดให้มีการนำเสนอผลงานในชั้นเรียนรายสัปดาห์เพื่อรับฟังปัญหา ติดตามความก้าวหน้าของงาน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นและอาจารย์ผู้สอน และการนำเสนอผลการดำเนินงานขั้นสุดท้ายกับผู้ประกอบการเพื่อสรุปผลการดำเนินงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ประกอบการ เพื่อให้ นักศึกษารวบรวมและนำมาปรับปรุงรายงานให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยนำคะแนนและผลการเรียนรู้ของนักศึกษามาสรุปผลเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเสริมสร้างสมรรถนะของผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ และนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาพที่ 3 การลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ

ภาพที่ 4 นักศึกษานำเสนอความก้าวหน้าของงานให้กับผู้ประกอบการและอาจารย์ผู้สอน

ภาพที่ 5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของนักศึกษาในรายวิชา

2. ผลการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการต่อการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาตามกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเมื่อพิจารณาตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom et al. (1956) ซึ่งจำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้เป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย

1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พบว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงของตนเองจากการปฏิบัติงานในสภาพจริง โดยนำความรู้ ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และทฤษฎีทางการตลาดดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาให้กับหน่วยงานภายนอก สามารถวิเคราะห์ปัญหา ค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหา ปรับปรุงแผนและการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายทางการตลาดที่วางไว้

2) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เนื่องจากพฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวเนื่องกับค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ ความสนใจ ความรู้สึกและคุณธรรม ซึ่งอาจไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในทันที ผู้สอนจึงจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมของการทำงานในองค์กร ผ่านการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสม เคารพในสิทธิและความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น ปรับตัวและจัดการกับความขัดแย้งทางค่านิยมได้

3) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พบว่า ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและความสามารถด้านการตลาดดิจิทัล ทั้งโดยการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และจากข้อเสนอแนะของเพื่อนร่วมชั้น ผู้ประกอบการและอาจารย์ มีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และทำซ้ำจนเกิดความชำนาญ

จากผลการประเมินเพื่อทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามผลการเรียนรู้ระดับรายวิชา (Course Learning Outcome: CLO) พบว่า อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินเพื่อทวนสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
CLO 1	วางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดดิจิทัลให้เหมาะสมกับรูปแบบของธุรกิจได้	4.40	0.49	มากที่สุด
CLO 2	ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางการตลาดดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ทางการตลาดได้	4.40	0.49	มากที่สุด
CLO 3	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้	4.60	0.49	มากที่สุด
CLO 4	มีความรับผิดชอบ มีวินัย ซื่อสัตย์ในการเรียนและการทำงาน	4.40	0.49	มากที่สุด
CLO 5	สื่อสารความรู้ด้านการตลาดดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในบริบทปากเปล่าและลายลักษณ์อักษร	4.20	0.75	มากที่สุด

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการ

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน และการบูรณาการแบบสหวิทยาการในรายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัยของนักศึกษาหลักสูตรการจัดการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา

	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
ด้านที่ 1 ความรู้และทักษะด้านการตลาดดิจิทัลก่อนและหลังเรียน				
1)	ความรู้และทักษะด้านการตลาดดิจิทัล “ก่อน” เรียน	2.82	0.60	ปานกลาง
2)	ความรู้และทักษะด้านการตลาดดิจิทัล “หลัง” เรียน	4.18	0.60	มาก
ด้านที่ 2 ประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้				
3)	ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนวิชานี้	4.45	0.82	มากที่สุด
4)	การนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการทำงานหรือประกอบอาชีพในอนาคต	4.73	0.65	มากที่สุด
ด้านที่ 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา				
5)	การเรียนรู้ผ่านการฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง	4.73	0.47	มากที่สุด
6)	การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.64	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
7) การทำงานเป็นทีม	4.73	0.47	มากที่สุด
8) การจัดการข้อขัดแย้งจากการทำงานร่วมกัน	4.18	0.60	มาก
9) ทักษะการเป็นผู้นำหรือผู้ตามเพื่อให้การทำงานราบรื่น	4.45	0.69	มากที่สุด
10) ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	4.55	0.69	มากที่สุด
11) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.82	0.40	มากที่สุด
12) การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	4.64	0.50	มากที่สุด
13) ความกล้าแสดงออกทางความคิด	4.45	0.82	มากที่สุด
14) ทักษะการนำเสนอผลงาน	4.36	1.03	มากที่สุด
15) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์	4.73	0.47	มากที่สุด
16) ทักษะการสื่อสารทั้งด้านการพูดและการเขียน	4.55	0.52	มากที่สุด
ด้านที่ 4 ประโยชน์ของการเรียนแบบบูรณาการแบบสหวิทยาการ			
17) เห็นความสอดคล้องและสัมพันธ์กันของรายวิชา	4.27	0.65	มากที่สุด
18) ได้ประยุกต์ใช้ความรู้จากหลายวิชากับการทำงานจริง	4.45	0.69	มากที่สุด
19) ได้ใช้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลายในการทำงาน	4.45	0.82	มากที่สุด
20) ช่วยลดภาระงานของนักศึกษา	3.73	0.90	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความรู้ด้านการตลาดดิจิทัลก่อนเรียนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.82$, S.D.=0.60) และเมื่อสิ้นสุดการเรียน พบว่า นักศึกษามีความรู้ด้านการตลาดดิจิทัลหลังเรียนในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.60)

ด้านประโยชน์และการนำไปประยุกต์ใช้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการทำงานหรือประกอบอาชีพในอนาคตได้ ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.65) และเห็นว่ารายวิชานี้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.82)

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของรายวิชา พบว่า นักศึกษาประเมินว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการฝึกปฏิบัติกับสถานประกอบการจริง ช่วยให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.40) รองลงมาคือ การเรียนรู้ผ่านการฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง การทำงานเป็นทีม และการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.47) และนักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบดังกล่าวช่วยเพิ่มทักษะด้านการจัดการข้อขัดแย้งจากการทำงานร่วมกัน ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.60)

ด้านประโยชน์ของการเรียนแบบบูรณาการแบบสหวิทยาการ พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการบูรณาการแบบสหวิทยาการช่วยให้นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้จากหลายวิชากับการทำงานจริง และได้ใช้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลายในการทำงานมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$, $S.D.=0.69$ และ 0.82 ตามลำดับ) ถัดมาคือ เห็นความสอดคล้องและสัมพันธ์กันของรายวิชา ($\bar{X}=4.27$, $S.D.=0.65$) และ ช่วยลดภาระงานของนักศึกษา ($\bar{X}=4.27$, $S.D.=0.90$)

นอกจากนี้ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันของผู้สอนโดยการสังเกตจากการนำเสนอความก้าวหน้าของงานรายสัปดาห์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ช่วยให้นักศึกษาค้นพบองค์ความรู้ด้านการตลาดดิจิทัลผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และพัฒนาสมรรถนะในการทำงานได้ค่อนข้างดี มีการปรับปรุงผลงานตามข้อเสนอแนะ ทั้งจากผู้สอน ผู้ประกอบการ และเพื่อนร่วมชั้นอย่างต่อเนื่อง กล้าแสดงออกทางความคิดและมั่นใจในตัวเองมากขึ้น สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น

สรุปและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาการตลาดดิจิทัลและเทคโนโลยีร่วมสมัยผ่านการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ พบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการดังกล่าว ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะของผู้เรียนได้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชาในระดับมากถึงมากที่สุด โดยการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์ ช่วยให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้านการทำการตลาดดิจิทัล ควบคู่กับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Prasarn & Kunmaneeelert, 2021) ซึ่งการเรียนรู้จากประสบการณ์จะช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทั้งความรู้และสมรรถนะที่สำคัญ รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากการค้นพบด้วยตนเอง อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มทักษะในการทำงาน พัฒนาความสามารถและการจัดการอารมณ์ การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และมีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของการทำงาน (Musikhthong, Puwarawuttipanit, & Udomphanthurak, 2017; Ponkhum, 2016; Ritcharoon, Thaneerat, Klaichun, & Putinart, 2016) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Taneerat, 2021) พบว่า การจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัยได้เป็นอย่างดี และการจัดการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการแบบสหวิทยาการช่วยให้นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้จากหลายวิชากับการทำงานจริง ได้ใช้ความรู้และฝึกทักษะที่หลากหลายในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Learthirunsap et al., 2021) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถเพิ่มองค์ความรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อีกทั้งทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการนำความรู้ไปปฏิบัติ และการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอีกด้วย

จากผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการดังกล่าวระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Learthirunsap et al., 2021) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในระดับมากที่สุด ทั้งด้านความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ทักษะการทำงานเป็นทีม การเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเองได้ จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานและการบูรณาการแบบสหวิทยาการ ช่วยพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านทฤษฎีจากหลากหลายวิชาสู่การปฏิบัติงานจริง มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้เรียนรู้ทักษะการทำงานเป็นทีม มีการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์อันเป็นทักษะสำคัญต่อการทำงานในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้กำหนดนโยบายด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากประสบการณ์ตรงของตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. สำหรับผู้สอนในรายวิชาที่เป็นวิชาชีพ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของตนเอง เพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาเป็นองค์ความรู้ที่ได้จากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติงานในอนาคตได้
3. ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักศึกษาได้สะท้อนคิดสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ตรงของตนเอง และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น รวมถึงการวิพากษ์ผลงานของเพื่อนร่วมชั้น เพื่อฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายผลการวิจัยในเชิงลึกโดยศึกษาการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานโดยใช้นวัตกรรมหรือการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นเพื่อเปรียบเทียบกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
2. ควรศึกษาการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงานในรายวิชาอื่น ๆ ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะผ่านลงมือปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของตนเอง โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของรายวิชาและผู้เรียน

3. ควรมีการตรวจสอบความเที่ยงและความตรงของเครื่องมือวิจัยก่อนนำมาใช้รวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาและผู้ประกอบการ เนื่องจากไม่มีการประเมินความตรงโดยผู้เชี่ยวชาญ และไม่มีการหาความเที่ยงของเครื่องมือก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- Anderson, L. W., Krathwohl, D. R., Airasian, P. W., Cruikshank, K. A., Mayer, R. E., & Pintrich, P., ... Wittrock, M. C. (2001). *A taxonomy for learning, teaching and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. New York: Pearson, Allyn & Bacon.
- Bloom, B. S., Engelhart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D. R. (1956). *Handbook I: Cognitive domain*. New York: David McKay.
- Chaiyasain, C. (2017). Development of work integrated learning together with a new teaching innovation: A case study of the food and beverage business operations and management course of the Faculty of Hospitality and Tourism, Prince of Songkla University Phuket Campus. *Panyapiwat Journal*, 9(3), 266-276. [in Thai]
- Halawi, L. A., McCarthy, R. V., & Pires, S. (2009). An evaluation of e-learning on the basis of Bloom's taxonomy: An exploratory study. *Journal of Education for Business*, 84(6), 374-380. doi:10.3200/JOEB.84.6.374-380
- Kastberg, S. E. (2003). Using Bloom's taxonomy as a framework for classroom assessment. *The mathematics teacher*, 96(6), 402-405. doi:10.5951/MT.96.6.0402
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood NJ: Prentice Hall.
- Kramer, M., & Usher, A. (2011). *Work-integrated learning and career-ready students: Examining the evidence*. Toronto: Higher Education Strategy Associates.
- Learthirunsap, S., Chiuphae, P., & Sriphanason, S. (2021). The study of integrated interdisciplinary learning management of primary 5 students demonstration school Suan Sunandha Rajabhat University. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(12), 101-109. [in Thai]
- Ministry of Education. (2001). *The basic education curriculum B.E. 2544*. Bangkok: The Printing House of the Teachers' Council (Ladprao). [in Thai]
- Ministry of Education. (2007). *Learning integration to multiple intelligences*. Bangkok: The agricultural Co-operative Federation of Thailand. [in Thai]
- Musikthong, J., Puwarawuttipanit, W., & Udomphantharak, J. (2017). Learning experiences from clinical practice in medical units and perceived self-development of nursing students in a Bachelor of Nursing Program. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health*, 27(2), 181-197. [in Thai]
- National Statistical Office. (2021). *The labor force survey whole kingdom quarter 3: July-September 2021*. Retrieved from https://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/ด้านสังคม/สาขาแรงงาน/ภาวะการทำงานของประชากร/2564/full_report_q3_64.pdf [in Thai]
- Office of the Education Council. (2009). *The development of work-integrated learning approaches*. Retrieved from <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1025-file.pdf> [in Thai]

- Office of the National Education Commission. (2003). *National Education Act B.E. 2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act. B.E. 2545 (2002)*. Retrieved from http://www.bic.moe.go.th/images/stories/5Porobor._2542pdf.pdf [in Thai]
- Pattaragorranan, N. (2017). The concept of the creative learning activities, learning from experience. *Journal of Education Silpakorn University*, 15(1), 6-17. [in Thai]
- Podhisita, C. (2019). *Science and art of qualitative research (2nd ed.)*. Bangkok: Amarin Printing and Publishing. [in Thai]
- Ponkhum, D. (2016). Reducing the time for knowledge acquisition: Experiential learning compared to conventional learning. *The SDU Research Journal*, 12(3), 1-17. [in Thai]
- Prasarn, O., & Kunmaneeelert, N. (2021). Development of learning management competencies for undergraduate students of education program through experiential learning. *An Online Journal of Education*, 16(1), 1-15. [in Thai]
- Ritcharoon, P., Thaneerat, A., Klaichun, P., & Putinart, C. (2016). Desirable traits study of Panyapiwat institute of management's student by using work-based learning pedagogy in convenience stores. *Panyapiwat Journal*, 8(1), 200-212. [in Thai]
- Saksittanupab, P. (2017). A model of experiential learning activity of Sisaket Rajabhat University students: A case study of foundation of english 1 subject for social studies major. *Journal of Human and Society, Sisaket Rajabhat University*, 1(1), 77-92. [in Thai]
- Sawasdichot, D., Intharakasem, S., & Sinthusiri, P. (2015). The effect of an integrating academic services and learning activities program on the learning achievement and satisfaction of nursing students at Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Phanom. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health*, 24(3), 51-65. [in Thai]
- Seaupoommee, N., & Petchkong, J. (2021). Effectiveness of experiential learning management on family and community nursing I for nursing student. *Region 4-5 Medical Journal*, 40(1), 81-92. [in Thai]
- Taneerat, W. (2021). Effectiveness of work-integrated learning model: Case study on project formulation and policy analysis course. *Journal of Education and Innovative Learning*, 1(2), 141-156 [in Thai]
- Udom, P. (2005). Integrated instruction, *Thaksin University Journal*, 8(2), 66-75. [in Thai]
- Upper Southern Cooperative Education Network. (2018). *Work integrated education manual*. Retrieved from <http://www.southcoopnet.psu.ac.th/attachments/article/69/wil-manual.pdf> [in Thai]
- Wichadee, S. (2011). Learners' learning styles: The perspectives from the theory of experiential learning. *Executive Journal*, 31(1), 175-180. [in Thai]
- Yawai, A., Vongchavalitkul, N., & Chotipurk, A. (2018). The establishment of work integrated learning system of the twelfth grade students. *Sikkha Journal of Education*, 5(1). 16-33. [in Thai]
- Zorluoglu, S. L., & Güven, Ç. (2020). Analysis of 5th grade science learning outcomes and exam questions according to revised bloom taxonomy. *Journal of Educational Issues*, 6(1), 58-69. doi:10.5296/jei.v6i1.16197